

การศึกษาความสามารถด้านการเขียนเชิงสร้างสรรค์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่จัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค CIRC^{*}

A study of creative writing ability of fifth grade students using the CIRC cooperative technique learning

เพชรรัตน์ ยู่รี (Petcharat Yuree)^{**}

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อเปรียบเทียบความสามารถด้านการเขียนเชิงสร้างสรรค์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค CIRC และเพื่อศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค CIRC กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยคือนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5/3 โรงเรียนวัดแสงดำ สังกัดสำนักงานเขตบางขุนเทียน จังหวัดกรุงเทพมหานคร ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2557 จำนวน 32 คน ได้มาโดยการสุ่มอย่างง่าย (Simple random Sampling) โดยใช้ห้องเรียนเป็นหน่วยสุ่มได้ 1 ห้องเรียน ใช้เวลาในการทดลอง 4 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 2 ชั่วโมง รวมทั้งสิ้น 8 ชั่วโมง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยได้แก่ 1) แผนการจัดการเรียนรู้การเขียนเชิงสร้างสรรค์ที่จัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค CIRC 2) แบบทดสอบการเขียนเชิงสร้างสรรค์ และ 3) แบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค CIRC การวิเคราะห์ข้อมูลใช้สถิติวิเคราะห์ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และค่า t-test แบบ dependent

ผลการวิจัยพบว่า

- 1) ความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 หลังการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค CIRC สูงกว่าก่อนการจัดการเรียนรู้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05
- 2) ความคิดเห็นของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค CIRC ในภาพรวมพบว่านักเรียนเห็นด้วยในระดับมาก

^{*} บทความนี้เป็นส่วนหนึ่งของวิทยานิพนธ์ ระดับปริญญาโท สาขาวิชาการสอนภาษาไทย มหาวิทยาลัยศิลปากร

This article is part of Master of Education Program in Teaching Thai Language Department of Curriculum and Instruction Graduate School, Silpakorn University.

^{**} นักศึกษาปริญญาโทสาขาสอนภาษาไทย ระดับปริญญาโท สาขาวิชาการสอนภาษาไทย คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากรอีเมล : baipaizarang@gmail.com โดยมีรศ.สมพร ร่วมสุขเป็นที่ปรึกษาหลัก ผศ.มณฑนา วัฒนถนอม และผศ.ไชยยศ ไพวิทยศิริธรรมเป็นที่ปรึกษา

M.Ed in Master of Education Program in Teaching Thai Language Department of Curriculum and Instruction Graduate School, Silpakorn University. E-mail: baipaizarang@gmail.com Thesis Advisors : Assoc.Prof.Somporn ruamsuk, Asst.prof.Montana watanatanom, and Asst.prof.Chaiyos paiwithayasiritham.

Abstract

The objectives of this research were 1) to compare creative writing ability of fifth grade students before and after learning by the CIRC cooperative technique and, 2) to study opinions of the fifth grade students towards management of learning the CIRC cooperative technique. The sample used in the study were the fifth grade students of Watsamaedam School during the second semester of the academic year 2014. Thirty-two students were randomly selected by using the classroom as a unit. For 4 weeks, 2 periods per week were used totaling 8 periods.

The tools used in the research consisted of 1) lesson plan for learning using the CIRC cooperative technique. 2) a test of creative writing ability, and 3) a questionnaires inquiring students opinions towards learning the CIRC cooperative technique. The collected data were analyzed by mean ($\bar{X}$) and standard deviation (S.D.), t-test dependent analysis.

The research findings were as follows :

- 1) The creative writing ability of fifth grade students after using the CIRC cooperative technique was significantly higher than before at the .05 level.
- 2) The opinions of fifth grade students towards learning the CIRC cooperative technique were highly positive.

บทนำ

ภาษาไทยมีความสำคัญยิ่งต่อคนไทยเพราะเป็นภาษาประจำชาติ แสดงให้เห็นถึงวัฒนธรรมและเป็นมรดกอันล้ำค่าที่บรรพบุรุษได้สร้างไว้ ก่อให้เกิดความเข้าใจร่วมกันในสังคม นอกจากนี้ ในแง่ของด้านการศึกษาภาษาไทยนั้นเป็นรากฐานและเอื้ออำนวยประโยชน์ไปยังสาขาวิชาอื่น ๆ โดยเป็นเครื่องมือในการอธิบายความรู้และเนื้อหาในสาขานั้นๆ อีกทั้งยังช่วยส่งเสริมและอบรมศีลธรรมจรรยาของความเป็นมนุษย์ให้ดียิ่งขึ้น ด้วยเหตุนี้ การจัดการศึกษาในระดับประถมศึกษาจึงให้ความสำคัญกับการเรียนการสอนวิชาภาษาไทยเป็นอย่างมาก โดยมุ่งเน้นให้นักเรียนพัฒนาทักษะทั้ง 5 ประการ ได้แก่ ทักษะการฟัง ทักษะการดู ทักษะการอ่าน ทักษะการเขียน และทักษะการพูด โดยทักษะต่าง ๆ เหล่านี้ล้วนมีความสำคัญที่จะช่วยให้นักเรียนใช้ภาษาไทยได้อย่างเหมาะสมและถูกต้อง ซึ่งส่งผลดีต่อนักเรียนทั้งในด้านของการสื่อสารในชีวิตประจำวันและประโยชน์ในอนาคต ทักษะหนึ่งที่มีความสำคัญและมีความจำเป็นอย่างยิ่งก็คือ ทักษะด้านการเขียน เนาวรัตน์ เจตดุ (2555 : 171) กล่าวว่า การเขียน เป็นทักษะหนึ่งที่สำคัญมากในการสื่อสาร เพราะการเขียนเป็นหลักฐานที่คงทนถาวรยิ่งกว่าทักษะอื่นๆ เป็นการถ่ายทอดความรู้สึนึกคิดของตนโดยใช้สัญลักษณ์หรือตัวอักษรในการนำเสนอข้อมูลความรู้ ความคิด และประสบการณ์ต่างๆ ของผู้ส่งสารสู่ผู้รับสาร คณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานได้เล็งเห็นถึงความสำคัญและได้บรรจุเรื่องการเขียนเป็นสาระที่ 2 ของหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย และกำหนดมาตรฐาน ท 2.1 ว่า ใช้กระบวนการเขียนเขียนสื่อสาร เขียนเรียงความ ย่อความ และเขียนเรื่องราวในรูปแบบต่างๆ เขียนรายงานข้อมูลสารสนเทศและรายงานการศึกษา

ค้นคว้าอย่างมีประสิทธิภาพ ให้นักเรียนได้เรียนรู้ตามที่ได้กำหนด นอกจากนี้ ได้จำแนกชนิดของการเขียนที่นักเรียนต้องเรียนรู้ในภาษาไทย ได้แก่ การเขียนสะกดคำตามอักขรวิธี การเขียนสื่อสารรูปแบบต่าง ๆ การเขียนเรียงความ ย่อความ เขียนรายงานจากการศึกษาค้นคว้า เขียนตามจินตนาการ เขียนวิเคราะห์ วิจารณ์ และเขียนเชิงสร้างสรรค์ (กระทรวงศึกษาธิการ 2552 : 1-2)

ทั้งนี้ การเขียนเชิงสร้างสรรค์เป็นงานเขียนประเภทหนึ่งที่มีความน่าสนใจ เป็นการเขียนสื่อสารที่ใช้ความคิดของผู้เขียนเอง เพื่อแสดงให้เห็นว่าเขาจะทำการอย่างหนึ่งซึ่งแสดงสติปัญญาของตนเอง ไม่เขียนตามแบบใคร ไม่คัดลอกใคร กล้าแสดงความคิดเห็น และแสดงบุคลิกภาพของผู้เขียนอย่างเต็มที่ (เจือ สตะเวทิน 2517:18) ซึ่งสอดคล้องกับปราชญ์ สุรสิทธิ์ (2549:40) ที่ได้กล่าวไว้ว่า เป็นการเขียนที่ผู้เขียนสร้างคำ แนวคิด จากจินตนาการของตนเองโดยมิได้ลอกเลียนแบบอย่างของผู้อื่น อีกทั้งยังมีอิสระที่จะคิดรูปแบบใหม่ ที่แหวกแนวจากของเดิมที่มีอยู่ เป็นผลงานที่มีคุณค่าทางความคิดริเริ่มอย่างเด่นชัด โดยการเขียนเชิงสร้างสรรค์มีความสำคัญดังที่วิภาวดี วิภาวีน (2543 : 2) พินเพชร บุณณิญา (2545 : 31) และอภิมาส มากจ้อย (2553 : 40) กล่าวไว้สอดคล้องกันว่า การเขียนเชิงสร้างสรรค์เป็นเครื่องมือหนึ่งที่สามารถพัฒนาผู้เรียนให้มีจินตนาการที่กว้างไกล สามารถแสดงความรู้สึกรู้สึกนึกคิดต่างๆ ออกมาตามระดับสติปัญญาของตนเอง เกิดความสนุกสนานเพลิดเพลินในการเรียน ส่งผลไปถึงการเข้าร่วมกิจกรรมต่างๆ กับเพื่อนๆ ช่วยให้เกิดกำลังใจ ความภาคภูมิใจ การเชื่อมั่นในตนเอง และมีความกระตือรือร้นสนใจในการเรียนมากยิ่งขึ้น นอกจากนี้แม็กกี (Mckee 1939 : 209-201, อ้างถึงในสมใจ ตั้งปณิธานสุข 2544 : 93) ยังได้กล่าวไว้ว่า การสอนเขียนเชิงสร้างสรรค์เป็นการเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้แสดงความคิดเห็นที่มีต่อสิ่งที่ได้พบเห็น เป็นการเปิดโอกาสให้ผู้เรียนที่มีความถนัดทางการเรียนภาษาได้รับการสนับสนุนและส่งเสริมให้ถูกทาง เป็นการเร้าให้ผู้เรียนเกิดความสนใจ และมีความซาบซึ้งในคุณค่าของภาษาและวรรณกรรม และเป็นการส่งเสริมให้ผู้เรียนเขียนแสดงความรู้สึกรู้สึกนึกคิดของตนเองด้วยภาษาของเขา เพื่อช่วยให้เกิดพัฒนาการทางภาษาดีกว่าการฝึกเขียนแบบธรรมดาทั่วไป

แม้ว่าภาครัฐจะให้ความสำคัญกับการเขียน และได้บรรจุการเขียนไว้ในหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 แต่ในปัจจุบันนักเรียนก็ยังคงประสบปัญหาในเรื่องของการเขียนอยู่มาก โดยเฉพาะการเขียนเชิงสร้างสรรค์ก็พบปัญหาเช่นเดียว ดังที่ กานดา เดชวงศ์ญา (2553: 2-3) กล่าวว่า นักเรียนส่วนใหญ่มีปัญหาด้านการเขียน โดยเฉพาะปัญหาการเขียนเชิงสร้างสรรค์ โดยมีสาเหตุหลายประการ เช่น นักเรียนส่วนใหญ่เขียนไม่ได้ เพราะขาดพื้นฐานความรู้ ขาดความคิดสร้างสรรค์ และขาดความสามารถในการลำดับความคิดความต่อเนื่อง เป็นเหตุเป็นผลต่อกัน นอกจากนี้ นักเรียนมีความเห็นว่าการเขียนเชิงสร้างสรรค์เป็นเรื่องยากปัญหาด้านครูปพบว่า ครูขาดทักษะในการใช้วิธีการสอนเพื่อกระตุ้นให้นักเรียนเกิดทักษะในการเขียนเชิงสร้างสรรค์ และกรณีการ พวงเกษม (2531: 2-3) ได้กล่าวถึงปัญหาและข้อบกพร่องในการเขียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาอยู่ 4 ประการ ได้แก่ เรื่องลายมือ การเขียนตัวอักษร สระ วรรณยุกต์ไม่เรียบร้อย ไม่ถูกต้องตามลักษณะพยัญชนะไทย เรื่องการเขียนสะกดคำผิด เรื่องการเขียนประโยคผิด และเรื่องข้อบกพร่องจากการเขียนบรรยายหรือเขียนอธิบายไม่ชัดเจน คลุมเครือ ซึ่งปัญหาด้านการเขียนดังที่กรณีการ พวงเกษมได้กล่าวมานี้ส่งผลโดยตรงต่อการเขียนเชิงสร้างสรรค์ของนักเรียนเพราะนักเรียนจะไม่สามารถเขียนอธิบายความรู้สึก จินตนาการของตนเองออกมาได้อย่างชัดเจนและใช้คำหรือประโยคไม่ถูกต้อง และจากการสัมภาษณ์ผู้สอนในรายวิชา

ภาษาไทยพบปัญหาเกี่ยวกับการเขียนเชิงสร้างสรรค์ของนักเรียนสรุปได้ดังนี้ นักเรียนไม่รู้ว่าจะเริ่มต้นหรือเขียนอย่างไร ไม่สามารถที่จะเขียนสื่อสารออกมาได้อย่างถูกต้องชัดเจน ส่วนใหญ่จะเขียนเป็นประโยคสั้นๆ ใช้คำง่าย ๆ เขียนสะกดคำผิด เขียนวกวนไม่ลำดับเหตุการณ์ และไม่มีความคิดที่แปลกใหม่หรือความคิดที่สร้างสรรค์

ทั้งนี้ วิธีการแก้ปัญหาการเขียนเชิงสร้างสรรค์นั้นจำเป็นต้องคำนึงถึงการจัดการเรียนการสอนที่ถูกวิธีและเหมาะสม วิธีการจัดการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาทักษะทางด้านการเขียนสร้างสรรค์นั้นสามารถทำได้หลายวิธี ซึ่งได้มีผู้ที่ได้วิจัยทดลองมาแล้วดังเช่น ประทุม วิชาวโศตร (2544 : 55-56) ศึกษาการเขียนเชิงสร้างสรรค์วิชาภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่ฝึกโดยวิธีการเขียนแผนที่ความคิด และอภิมาส มากจ้อย (2553 : 153-160) ศึกษาการพัฒนาแบบการเรียนการสอนตามทฤษฎีสหพันธ์เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการเขียนภาษาไทยเชิงสร้างสรรค์ของนักศึกษาระดับปริญญาบัณฑิต เป็นต้นนอกจากนี้ มีเทคนิควิธีการสอนอีกประเภทหนึ่งที่น่าสนใจ ซึ่งสามารถนำมาใช้สอนทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์ได้คือ การเรียนรู้แบบร่วมมือ เป็นการเรียนที่ให้นักเรียนทำงานด้วยกันเป็นกลุ่มเล็ก ๆ เพื่อให้เกิดผลการเรียนรู้ทั้งทางด้านความรู้และทางด้านจิตใจ ช่วยให้นักเรียนเห็นคุณค่าในความแตกต่างระหว่างบุคคลของเพื่อน ๆ เคารพความคิดเห็นและความสามารถของผู้อื่นที่แตกต่างจากตนเอง ตลอดจนรู้จักช่วยเหลือและสนับสนุนเพื่อน ๆ (Joyce, Weil and Showers. 1992 , อ้างถึงในกมลทิพย์ ตรีเดช 2552 : 40) สอดคล้องกับสายไหม โพธิ์ศิริ (2555 : 508) กล่าวว่า การเรียนรู้แบบร่วมมือเป็นวิธีการสอนที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนได้ร่วมมือกันเรียนรู้อย่างจริงจังซึ่งจะส่งเสริมประสิทธิภาพด้านการเรียนการสอนได้เป็นอย่างดี และการสอนที่เน้นทักษะการทำงานกลุ่มเสริมสร้างปฏิสัมพันธ์ระหว่างกันภายในกลุ่มแลกเปลี่ยนความรู้และพัฒนาความคิด นักเรียนแต่ละคนจะได้รับประโยชน์จากการสอนโดยที่ตนเองจะได้เรียนรู้เพิ่มขึ้น โดยเฉพาะการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค CIRC ซึ่งได้รับการออกแบบและพัฒนาขึ้นมาเพื่อบูรณาการอ่านและการเขียนโดยเฉพาะ การเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค CIRC ประกอบด้วยองค์ประกอบ 3 ประการ คือ กิจกรรมพื้นฐานด้านการอ่านและการเขียน (Basal Related Activities) การดำเนินการสอนของครู (Direct Instruction) และการบูรณาการการอ่านและการเขียน (Integrated Reading and Composition) (วัชรรา เล่าเรียนดี 2548 : 178) ซึ่งขั้นตอนการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค CIRC มีการฝึกทักษะการเขียนโดยให้นักเรียนเรียนรู้จากต้นแบบ แล้วเขียนออกมาเป็นงานเขียนของตนเอง นักเรียนจะได้เห็นตัวอย่างจากงานเขียนที่ดีทำให้เกิดความคิดสร้างสรรค์สร้างงานเขียนของตนเองได้

นอกจากนี้ วาสนา สอนสีดา (2548 : 76) กล่าวถึงการเรียนรู้แบบร่วมมือกันเทคนิค CIRC ไว้ว่า “ประเด็นสำคัญของการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค CIRC ก็คือการพัฒนาการอ่านและการเขียน โดยให้นักเรียนร่วมมือกันเรียนรู้และฝึกทักษะต่างๆ ร่วมกันจนบรรลุวัตถุประสงค์ของการอ่านและการเขียนแต่ละแบบ ซึ่งในการสอนการอ่านและการเขียนแต่ละแบบครูจะต้องสอนและอธิบายกระบวนการและเทคนิควิธีการให้นักเรียนเห็นและเข้าใจอย่างชัดเจน”

จะเห็นได้ว่าการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค CIRC เป็นการผสมผสานการอ่านเพื่อความเข้าใจควบคู่กับการเขียนนั่นเอง ซึ่งในต่างประเทศได้มีการศึกษาวิจัยไว้แล้วพบว่าเหมาะสมและใช้ได้ผลดี และในประเทศไทยได้มีผู้ศึกษาวิจัยการใช้การเรียนแบบร่วมมือเทคนิค CIRC เพื่อพัฒนาทักษะทางด้านการเขียน ดังงานวิจัยของพจนานายก (2547 : 116) ได้ศึกษาผลการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยด้านการอ่านและการเขียนเรื่องของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยใช้วิธีสอนแบบร่วมมือกันเทคนิค CIRC ผลการวิจัยพบว่านักเรียนที่เรียน

โดยใช้วิธีสอนแบบร่วมมือกันเทคนิค CIRC มีผลการเรียนรู้หลังการได้รับการสอนสูงกว่าก่อนได้รับการสอน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 แส่นประเสริฐ ปานเนียม (2552 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านและการเขียนของนักเรียนระดับปริญญตรีที่สอนด้วยวิธีการเรียนแบบร่วมมือเทคนิค CIRC กับวิธีสอนปกติ ผลการวิจัยพบว่าความสามารถในการอ่านและเขียนของนักศึกษาในกลุ่มทดลองที่สอนด้วยวิธีการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค CIRC แตกต่างจากกลุ่มควบคุมที่สอนโดยวิธีสอนปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยกลุ่มทดลองมีความสามารถสูงกว่ากลุ่มควบคุม จากการศึกษางานวิจัยพบว่า การเรียนแบบร่วมมือเทคนิค CIRC นั้นสามารถพัฒนาทักษะการอ่านและการเขียนของผู้เรียนได้เป็นอย่างดี ดังนั้นผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะนำวิธีการเรียนแบบร่วมมือเทคนิค CIRC มาพัฒนาความสามารถทางด้านการเขียนเรื่องเชิงสร้างสรรค์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 เพื่อพัฒนาทักษะทางด้านการเขียนของผู้เรียนให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถด้านการเขียนเชิงสร้างสรรค์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค CIRC
2. เพื่อศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค CIRC

การดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นงานวิจัยเชิงทดลอง (Experimental Research) แบบแผนการวิจัยแบบกลุ่มเดียว มีการทดสอบก่อนและหลังการทดลอง (The One Group Pretest Posttest Design) ประชากรในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนวัดแสมดำ สังกัดสำนักงานเขตบางขุนเทียน กรุงเทพมหานคร ซึ่งกำลังเรียนอยู่ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2557 จำนวน 3 ห้องเรียน มีนักเรียนรวม 99 คน ซึ่งจัดห้องเรียนแบบคละความสามารถ

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5/3 โรงเรียนวัดแสมดำ สังกัดสำนักงานเขตบางขุนเทียน จังหวัดกรุงเทพมหานคร ซึ่งกำลังเรียนอยู่ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2557 ซึ่งได้มาโดยการสุ่มอย่างง่าย (Simple random Sampling) โดยใช้ห้องเรียนเป็นหน่วยสุ่ม มีนักเรียนจำนวน 32 คน

ตัวแปรที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ ประกอบด้วยตัวแปรต้น (Independent Variables) คือ การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค CIRC และตัวแปรตาม (Dependent Variables) คือ ความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 และความคิดเห็นของนักเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค CIRC

ขั้นตอนการดำเนินการวิจัย มีดังนี้

- 1) การเตรียมการวิจัยเป็นการศึกษาหนังสือ ตำรา เอกสาร และงานวิจัยต่างๆที่เกี่ยวข้อง
- 2) การสร้างและตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ ได้แก่ แผนการจัดการเรียนรู้การเขียนเชิงสร้างสรรค์ที่จัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค CIRC จำนวน 2 แผน จำนวน 8 ชั่วโมง เสนอผู้เชี่ยวชาญและหาค่า IOC

ปรับปรุงแผนก่อนนำไปใช้ในการทดลอง แบบทดสอบแบบอัตนัย จำนวน 2 ข้อ ใช้ทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน อย่างละ 1 ข้อ โดยหาค่า IOC และนำไปทดลองใช้กับนักเรียนที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง เพื่อหาค่าค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ก่อนนำไปทดลองกับกลุ่มตัวอย่าง และแบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค CIRC เสนอผู้เชี่ยวชาญและหาค่า IOC ปรับปรุงแบบสอบถามก่อนนำไปใช้ในการทดลอง

3) การดำเนินการวิจัย ก่อนดำเนินการทดลองผู้วิจัยให้นักเรียนกลุ่มทดลองทำแบบทดสอบการเขียนเชิงสร้างสรรค์ก่อนเรียนด้วยแบบทดสอบที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น จากนั้นผู้วิจัยดำเนินการสอนกลุ่มทดลองตามแผนการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค CIRC และให้นักเรียนกลุ่มทดลองทำแบบทดสอบการเขียนเชิงสร้างสรรค์หลังเรียน ซึ่งเป็นแบบทดสอบชุดเดียวกับแบบทดสอบก่อนเรียน ตรวจให้คะแนนการทำแบบทดสอบการเขียนเชิงสร้างสรรค์ และสุดท้ายให้นักเรียนกลุ่มทดลองทำแบบสอบถามความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนแบบร่วมมือเทคนิค CIRC

4) การวิเคราะห์และสรุปผลข้อมูล ผู้วิจัยนำข้อมูลที่ได้ทั้งหมดมาวิเคราะห์ทางสถิติเพื่อทดสอบสมมติฐานและเพื่อสรุปผลการทดลอง ดังนี้ 1) การเปรียบเทียบความสามารถด้านการเขียนเชิงสร้างสรรค์ที่จัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค CIRC วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และทดสอบ t-test แบบ dependent 2) การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้การเขียนเชิงสร้างสรรค์ โดยใช้วิธีการเรียนแบบร่วมมือเทคนิค CIRC ใช้ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยเรื่อง การศึกษาความสามารถด้านการเขียนเชิงสร้างสรรค์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่จัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค CIRC สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูลได้ดังนี้

1. ความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 หลังการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค CIRC สูงกว่าก่อนการจัดการเรียนรู้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งยอมรับสมมติฐานการวิจัยที่กำหนดไว้ (ดังแสดงรายละเอียดในตารางที่ 1)

ตารางที่ 1 ผลการเปรียบเทียบความสามารถด้านการเขียนเชิงสร้างสรรค์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค CIRC

กลุ่มทดลอง	N	คะแนนเต็ม	$\bar{X}$	S.D	t	p
ก่อนเรียน	32	15	7.88	1.81	-10.963	.000
หลังเรียน	32	15	11.03	1.67		

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 1 พบว่าคะแนนการทดสอบหลังเรียนของกลุ่มทดลองที่จัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค CIRC มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 11.03 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 1.67 สูงกว่าก่อนเรียน ที่มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 7.88 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 1.81 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2. ความคิดเห็นของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค CIRC ในภาพรวมพบว่านักเรียนเห็นด้วยในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่านักเรียนเห็นด้วยในระดับมากทุกด้านคือ ด้านประโยชน์ที่ได้รับ ด้านการจัดการเรียนรู้ และด้านบรรยากาศการเรียนรู้ (ดังแสดงรายละเอียดในตารางที่ 2)

ตารางที่ 2 ผลการศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค CIRC

รายการ	$\bar{X}$	S.D	ระดับความคิดเห็น	ลำดับที่
ด้านการจัดการเรียนรู้				
1. จัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่น่าสนใจ	2.84	0.37	มาก	(1)
2. ช่วยให้นักเรียนพัฒนาทักษะการเขียนได้ดียิ่งขึ้น	2.72	0.52	มาก	(3)
3. มีส่วนร่วมในการอภิปรายและแสดงความคิดเห็น	2.41	0.62	ปานกลาง	(4)
4. กระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดความคิดสร้างสรรค์	2.81	0.47	มาก	(2)
รวม	2.70	0.50	มาก	2
ด้านบรรยากาศการเรียนรู้				
5. รู้สึกสนุกสนานระหว่างเรียน	2.66	0.55	มาก	(1)
6. กล้าแสดงออกในการนำเสนอผลงาน	2.53	0.62	มาก	(2)
7. ทำทหายความสามารถของนักเรียน	2.53	0.62	ปานกลาง	(2)
รวม	2.67	0.52	มาก	3
ด้านประโยชน์ที่ได้รับ				
8. ได้ข้อคิดคติสอนใจ	2.78	0.42	มาก	(2)
9. เรียนรู้กระบวนการทำงานกลุ่มได้ดียิ่งขึ้น	2.56	0.56	มาก	(3)
10. เขียนนิทานได้ดียิ่งขึ้น	2.81	0.40	มาก	(1)
รวม	2.72		มาก	1
รวมทุกด้าน	2.67	0.52	มาก	

จากตารางที่ 2 พบว่าความคิดเห็นของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค CIRC ภาพรวมมีความคิดเห็นในระดับเห็นด้วยมาก ($\bar{X} = 2.67$, S.D. = 0.52) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านประโยชน์ที่ได้รับ มีความคิดเห็นในระดับเห็นด้วยมาก มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X} = 2.72$, S.D. = 0.46) รองลงมา คือ ด้านการจัดกิจกรรม มีความคิดเห็นในระดับเห็นด้วยมาก ($\bar{X} = 2.70$, S.D. = 0.50) และด้านบรรยากาศ มีความคิดเห็นในระดับเห็นด้วยมาก ($\bar{X} = 2.67$, S.D. = 0.52)

พิจารณารายละเอียดด้านที่นักเรียนเห็นด้วยมาก มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ด้านประโยชน์ที่ได้รับ พบว่าลำดับที่ 1 ช่วยให้นักเรียนเขียนนิทานได้ดียิ่งขึ้น มีความคิดเห็นในระดับเห็นด้วยมาก ($\bar{X} = 2.81$, S.D. = 0.40)

ลำดับที่ 2 ช่วยให้นักเรียนได้ข้อคิดคติสอนใจ มีความคิดเห็นในระดับเห็นด้วยมาก ($\bar{X} = 2.78$, S.D. = 0.42) และลำดับที่ 3 ช่วยให้นักเรียนเรียนรู้กระบวนการกลุ่มได้ดียิ่งขึ้น มีความคิดเห็นในระดับเห็นด้วยมาก ($\bar{X} = 2.56$, S.D. = 0.56) สำหรับด้านจัดการเรียนรู้ พบว่า ลำดับที่ 1 จัดกิจกรรมการเรียนรู้ได้น่าสนใจ มีความคิดเห็นในระดับเห็นด้วยมาก ($\bar{X} = 2.84$, S.D. = 0.37) ลำดับที่ 2 กระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดความคิดสร้างสรรค์ มีความคิดเห็นในระดับเห็นด้วยมาก ($\bar{X} = 2.81$, S.D. = 0.47) ลำดับที่ 3 ช่วยให้นักเรียนพัฒนาทักษะการเขียนได้ดียิ่งขึ้น มีความคิดเห็นในระดับเห็นด้วยมาก ($\bar{X} = 2.72$, S.D. = 0.52) ลำดับที่ 4 ทำให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการอภิปราย และแสดงความคิดเห็น มีความคิดเห็นในระดับเห็นด้วยปานกลาง ($\bar{X} = 2.41$, S.D. = 0.62) และด้านบรรยากาศการเรียนรู้ พบว่า ลำดับที่ 1 รู้สึกสนุกสนานระหว่างเรียน มีความคิดเห็นในระดับเห็นด้วยมาก ($\bar{X} = 2.66$, S.D. = 0.55) และลำดับที่ 2 กล้าแสดงออกในการนำเสนอผลงาน มีความคิดเห็นในระดับเห็นด้วยปานกลาง ($\bar{X} = 2.53$, S.D. = 0.62) และทำหาคำถามความสามารถของนักเรียน มีความคิดเห็นในระดับเห็นด้วยปานกลาง ($\bar{X} = 2.53$, S.D. = 0.62)

อภิปรายผล

การวิจัยเรื่อง การศึกษาความสามารถด้านการเขียนเชิงสร้างสรรค์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่จัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค CIRC สามารถนำมาอภิปรายผลได้ ดังนี้

1. จากผลการวิจัยพบว่าความสามารถด้านการเขียนเชิงสร้างสรรค์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 หลังการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค CIRC สูงกว่าก่อนการจัดการเรียนรู้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ทั้งนี้ อาจเนื่องมาจากขั้นตอนของการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค CIRC ที่ช่วยพัฒนาความสามารถด้านการเขียนเชิงสร้างสรรค์ให้แก่ นักเรียนได้ดี ดังขั้นที่ 1 ขั้นเตรียม การที่ผู้วิจัยแบ่งนักเรียนเป็นกลุ่มเล็กประมาณ 4-6 คน แบบละความสามารถเก่ง ปานกลาง และอ่อน เพื่อให้นักเรียนได้เรียนรู้การทำงานร่วมกันเป็นกลุ่ม ทำให้นักเรียนที่เก่ง และปานกลางคอยสอนเนื้อหาที่นักเรียนอ่อนไม่เข้าใจ นักเรียนจะต้องคอยช่วยเหลือซึ่งกันและกัน และร่วมกันรับผิดชอบงานกลุ่มที่ได้รับมอบหมาย เพื่อสามารถที่จะทำงานเสร็จตามเวลาที่กำหนด ดังที่ จอยซ์และเวล (Joyce and Weil, 1986, อ้างถึงใน วัชรรา เล่าเรียนดี, 2545: 165) กล่าวว่า การเรียนการสอนแบบร่วมมือช่วยพัฒนาผู้เรียนด้านสติปัญญาโดยเพื่อนในกลุ่มจะคอยช่วยเหลือแนะนำกัน เนื่องจากผู้เรียนอยู่ในวัยเดียวกันสามารถสื่อสาร สื่อความหมายแก่กันและกันได้ง่าย ต่อมาในขั้นที่ 2 ขั้นสอน ก่อนที่จะนำเสนอความรู้ใหม่ให้นักเรียน ผู้วิจัยจะทบทวนหรือซักถามความรู้เดิมของนักเรียนก่อน ทำให้สามารถทราบได้ว่าความรู้ใดบ้างที่นักเรียนมีอยู่แล้ว และสิ่งใดบ้างที่ควรเพิ่มเติมให้แก่ นักเรียนจากนั้นค่อยนำเสนอเนื้อหาความรู้ใหม่ ก่อนที่จะปฏิบัติกิจกรรมต่าง ๆ ดังที่ภาวดี จิตมัย (2548: 65) ได้กล่าวว่า “การนำเทคนิค CIRC ไปใช้นั้น ก่อนอื่นต้องเริ่มด้วยการสอนของครูทุกครั้ง โดยครูจะต้องสอน อธิบาย ยกตัวอย่าง การอ่านประเภทต่าง ๆ และรูปแบบการเขียนโดยทั่ว ๆ ไปให้นักเรียนรู้และเข้าใจ ปฏิบัติ” และในระหว่างการจัดการเรียนรู้จะคอยสังเกต ผู้เรียน ให้คำปรึกษาระหว่างที่นักเรียนปฏิบัติกิจกรรมกลุ่ม ซึ่งส่งผลให้นักเรียนสามารถจับประเด็นความรู้ต่างๆได้ และเข้าใจในเนื้อหาบทเรียนมากขึ้น นอกจากนี้ยังเปิดโอกาสให้นักเรียนได้แสดงความคิดเห็นและนำเสนอผลงานหน้าชั้นเรียน นักเรียนมีโอกาสร่วมประเมินผลงานของเพื่อน และรับฟังความคิดเห็นและคำวิจารณ์จากผู้อื่น

ซึ่งสอดคล้องกับกรณีการ พวงเกษม (2531: 34) ได้กล่าวถึงปัจจัยสำคัญของการสอนการเขียนเชิงสร้างสรรค์ไว้ได้แก่ 1) บรรยากาศและสภาพการณ์เด็กจะต้องรู้สึกสบายใจ อบอุ่น และเป็นตัวของตัวเอง มีความสัมพันธ์อันดีกับเพื่อนและครู 2) ประสบการณ์ เด็กจำเป็นต้องมีความรู้ ความเข้าใจ จากประสบการณ์โดยตรงที่ตนได้รับ และ 3) ความเอาใจใส่ของครู ความสนใจและเอาใจใส่ของครูเป็นปัจจัยสำคัญที่จะช่วยให้เด็กประสบความสำเร็จในการเขียนอย่างสร้างสรรค์ อีกทั้งการเรียนแบบร่วมมือยังการสร้างความสัมพันธ์กับผู้อื่นในทางที่ดี นักเรียนกล้าแสดงความคิดเห็นและรู้จักยอมรับในความคิดเห็นของผู้อื่น ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของสตรีย์ บาวเออร์ (2535: 19-20) ที่ได้กล่าวถึงเทคนิค CIRC ว่า วิธีดังกล่าวสามารถทำให้เกิดความสำเร็จในการเรียนได้ดังนี้ คือ นักเรียนมีทักษะในการสื่อสาร การเข้าสังคม การเป็นผู้นำ และการอภิปราย นักเรียนมีความนับถือตนเอง เพราะว่าได้ช่วยกันแก้ปัญหาของกลุ่ม การแลกเปลี่ยนความคิดเห็นซึ่งกันและกัน ทำให้นักเรียนได้เรียนรู้สิ่งใหม่ ๆ จากหลายทัศนะ มีแรงจูงใจในการเรียนเนื่องจากทุกคนมีโอกาสประสบความสำเร็จในการเรียนสูง ให้ผลทางด้าน จิตพิสัย (Affective) เพราะว่่านักเรียนสามารถอภิปรายตามที่ตนเองรู้สึก นักเรียนอาจมีโอกาสแสดงความคิดเห็น ทำกิจกรรม และประสบความสำเร็จในการเรียน ส่งเสริมด้านความคิด (Cognitive) นักเรียนรู้จักใช้เหตุผล และรู้จักใช้ความคิดอย่างรอบคอบ ให้ผลทางด้านสุขภาพจิต (Psychological Health) และนักเรียนรู้จักได้รับการยอมรับ และนักเรียนในชั้นเรียนมีทัศนคติที่ดีต่อกัน และสอดคล้องกับแนวคิดของสลาบิน (Slavin, R.E., 1990, อ้างถึงใน วัชรรา เล่าเรียนดี, 2548: 178) ที่กล่าวว่า “ การเรียนแบบร่วมมือกันช่วยให้ผู้เรียนมีความกระตือรือร้น ภูมิใจในตนเอง ตระหนักถึงความรับผิดชอบของตนเองและต่อกลุ่ม ช่วยให้ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์สูงขึ้น พัฒนความสัมพันธ์ที่ดี การยอมรับผู้อื่นมากขึ้น สร้างความมั่นใจในตนเอง และรู้ถึงคุณค่าของตนเองมากขึ้น” นอกจากนี้ ในขั้นที่ 3 ขั้นกิจกรรมกลุ่ม ผู้วิจัยได้นำนิทานมาใช้เป็นต้นแบบในการสอนการเขียนเชิงสร้างสรรค์พบว่า นักเรียนมีความเข้าใจในการเขียนเชิงสร้างสรรค์มากขึ้นโดยการเรียนรู้จากนิทานต้นแบบเพื่อใช้เป็นแนวทางในการเขียนนิทานของตนเอง สอดคล้องกับแนวคิดของบุญย ตรีวิเศษ (2550: 36) ได้กล่าวว่า “ด้วยคนเรานั้นไม่อาจปฏิเสธความมีครูหรือความมีต้นแบบเป็นปฐมปัจจัยแห่งการหล่อหลอมประสบการณ์ความรู้และความคิดไว้ ดังนั้น งานของความคิดสร้างสรรค์ ส่วนหนึ่งจึงมักปรากฏร่องรอยของอิทธิพลต้นแบบอยู่เสมอ” และวิทยา ดำรงเกียรติศักดิ์ (2531: 7) กล่าวว่า “สำหรับผู้ที่จะเป็นนักเขียน หรือจะทำงานเกี่ยวกับการเขียนหนังสือ ก็คือ จะต้องอ่านหนังสือของนักเขียนที่มีชื่อเสียงอยู่เสมอ เพื่อจะได้เห็นแบบอย่างว่าสำนวนการเขียนที่ด้นนั้นเป็นอย่างไร” ส่งผลทำให้สามารถพัฒนาความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์ของนักเรียนได้ดียิ่งขึ้น และในขั้นที่ 4 ขั้นประเมินผลและมอบรางวัล ผู้วิจัยได้ให้นักเรียนนำเสนอผลงานของตนเอง แล้วให้เพื่อนในห้องช่วยกันแสดงความคิดเห็นและร่วมประเมินผลงานของเพื่อนตามขั้นตอน การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค CIRC จากการสังเกตพบว่า นักเรียนกล้าแสดงความคิดเห็นของตนเองเพื่อวิจารณ์งานเขียนนิทานของเพื่อนกลุ่มอื่นเป็นอย่างดี สอดคล้องกับบันลือ พุกกะวัน (2533: 7-8) ที่กล่าวว่า แนวทางในการสอนการเขียนเชิงสร้างสรรค์อย่างหนึ่งคือการส่งเสริมให้ผู้เรียนได้มีโอกาสแลกเปลี่ยนประสบการณ์โดยการเล่าเรื่อง รายงาน อภิปราย และสรุปผลเป็นประจำ และสมิท (Smith: 9-10, อ้างถึงใน พิณเพชร บุณณภิญโญ, 2545: 32) กล่าวว่า การแสดงผลงานของแต่ละคนในชั้นเรียนเพื่อช่วยกันวิจารณ์ จะทำให้ผู้เรียนเกิดความคิดมากขึ้น รู้จักศัพท์มากขึ้น เห็นแนวคิดและการใช้ภาษาหลากหลาย ทำให้สามารถใช้ภาษาเขียนได้ดีขึ้น นอกจากนี้ผู้วิจัยมีการมอบรางวัลให้แก่กลุ่มที่มีคะแนน

สูงสุด 2 อันดับแรก ได้แก่ รางวัลชนะเลิศ และรางวัลยอดเยี่ยม เพื่อเสริมแรงกระตุ้นนักเรียนส่งผลทำให้ขณะปฏิบัติกิจกรรมต่าง ๆ นักเรียนช่วยกันภายในกลุ่ม มากขึ้น และบรรยากาศในชั้นเรียนสนุกสนาน นักเรียนมีความสุขและไม่เบื่อหน่ายกับการเรียน ส่งผลให้ความสามารถด้านการเขียนเชิงสร้างสรรค์สูงขึ้น

จากเหตุผลและข้อสนับสนุนดังกล่าวข้างต้น สรุปได้ว่า การสอนด้วยวิธีการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค CIRC สามารถพัฒนาความสามารถด้านการเขียนเชิงสร้างสรรค์ได้ดียิ่งขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยที่มีผู้ทดลองไว้ดังนี้ คือ พจนา เขียนสอาด (2547: 116) ได้ศึกษาผลการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยด้านการอ่านและการเขียนเรื่อง ของนักเรียนชั้นประถมศึกษา ปีที่ 5 โดยใช้วิธีสอนแบบร่วมมือกันเทคนิค CIRC ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนที่เรียนโดยใช้วิธีสอนแบบร่วมมือกันเทคนิค CIRC มีผลการเรียนรู้หลังการได้รับการสอนสูงกว่าก่อนได้รับการสอน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ญัฐกาญจน์ เลิศยะโส (2553: 93-94) ได้ศึกษาการพัฒนาทักษะการเขียนเรียงความร้อยแก้วโดยใช้การสอนแบบร่วมมือเทคนิค CIRC ร่วมกับแบบฝึกการเขียน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ผลการวิจัยพบว่า ประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้ โดยใช้วิธีสอนแบบร่วมมือเทคนิค CIRC ร่วมกับแบบฝึกการเขียน จำนวน 3 แผน ผลสัมฤทธิ์ของการเขียนเรียงความร้อยแก้วของนักเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสนประเสริฐ ปานเนียม (2552: 97-98) ได้ศึกษาเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านและการเขียนของนักศึกษาระดับปริญญาบัณฑิตที่สอนด้วยวิธีการเรียนแบบร่วมมือเทคนิค CIRC กับวิธีสอนปกติ ผลการวิจัยพบว่า ความสามารถในการอ่านและเขียนของนักศึกษากลุ่มทดลองที่สอนด้วยวิธีการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค CIRC แตกต่างจากกลุ่มควบคุมที่สอนโดยวิธีสอนปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยกลุ่มทดลองมีความสามารถสูงกว่ากลุ่มควบคุม

2. ผลการศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค CIRC พบว่า โดยภาพรวมนักเรียนมีความคิดเห็นด้วยในระดับมาก ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.67 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.52 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ความเห็นที่อยู่ในระดับเห็นด้วยมากอันดับแรกคือ ด้านประโยชน์ที่ได้รับ ทั้งนี้ อาจเนื่องมาจากนักเรียนรู้สึกว่าการเขียนนิทานได้ดีขึ้น โดยก่อนการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค CIRC นักเรียนได้ทำแบบทดสอบก่อนเรียน พบว่านักเรียนส่วนใหญ่ไม่สามารถเขียนนิทานได้ตามเกณฑ์ประเมินที่กำหนดไว้ เช่น การตั้งชื่อเรื่องไม่เหมาะสม เนื้อหาไม่สอดคล้องกัน การใช้ภาษา ไม่ถูกต้อง หรือไม่ระบุข้อคิดคติสอนใจ เป็นต้น แต่หลังจากได้รับการสอนด้วยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค CIRC แล้ว พบว่านักเรียนสามารถเขียนนิทานได้ดียิ่งขึ้น โดยการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ใช้บทอ่านนิทานเป็นตัวอย่างในการสอนการเขียนนิทาน นักเรียนจึงได้ต้นแบบในการเขียนนิทาน สามารถเรียนรู้ลักษณะของนิทานและเรียนรู้วิธีการเขียนนิทานได้อย่างเข้าใจ และบทอ่านนิทานยังเป็นแนวทางในการเขียนนิทานให้แก่ตนเองได้อีกด้วย ดังที่ กรรณิการ์ พวงเกษม (2534: 1) กล่าวไว้ว่า “เด็กที่มีความสามารถในการอ่านจะประสบความสำเร็จในการเขียนมาก มีจินตนาการในการใช้ภาษาดี เพราะเขาได้เรียนรู้แนวทางในการใช้คำต่างๆจากสำนวนภาษาในหนังสือต่าง ๆ ที่เขาอ่านพบ” ด้วยเหตุนี้ จึงส่งผลให้สามารถพัฒนาความสามารถการเขียนเชิงสร้างสรรค์ของนักเรียนได้ดียิ่งขึ้น นักเรียนรู้สึกว่าการเขียนนิทานได้ดีขึ้นกว่าเดิม นอกจากนี้บทอ่านนิทานที่นำมายังให้ข้อคิดคติสอนใจแก่นักเรียน ซึ่งนักเรียนสามารถนำไปปรับใช้ก่อให้เกิดประโยชน์ในชีวิตของตนเองได้ ความเห็นที่อยู่ในระดับเห็นด้วยมากเป็นลำดับที่สอง คือ ด้านการจัดการเรียนรู้ นักเรียนเห็นด้วยกับประเด็นที่ว่าวิธีการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค CIRC เป็นการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่น่าสนใจ ทั้งนี้อาจเนื่องมาจาก

ในขณะจัดกิจกรรม ผู้วิจัยได้สังเกตพฤติกรรมของผู้เรียนควบคู่ไปกับการสอน ซึ่งจะเห็นว่าผู้เรียนให้ความร่วมมือเป็นอย่างดีในการปฏิบัติกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค CIRC ทุกขั้นตอนโดยเฉพาะอย่างยิ่งการปฏิบัติกิจกรรมกลุ่ม โดยหัวใจอย่างหนึ่งของการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค CIRC จะเน้นให้นักเรียนได้ปฏิบัติกิจกรรมเป็นกลุ่ม เป็นการเปิดโอกาสให้นักเรียนกล้าคิด กล้าแสดงออก สามารถฝึกทักษะให้แก่เพื่อนในหลากหลายด้าน เช่น นักเรียนจะได้ฝึกทักษะกระบวนการทำงานกลุ่ม การแบ่งงาน แบ่งหน้าที่ การทำงานร่วมกับผู้อื่น เป็นต้น และมีกิจกรรมให้นักเรียนร่วมทำเป็นกลุ่ม สามารถแลกเปลี่ยนความคิดเห็นซึ่งกันและกัน มีโอกาสในการแสดงความคิดเห็นและปรึกษาหารือกันในการทำงาน ทำให้นักเรียนมีความกระตือรือร้นและสนใจที่จะเรียนมากยิ่งขึ้น ไม่ใช่เป็นผู้รับสารหรือความรู้ฝ่ายเดียว สอดคล้องกับจอยส์ (Joyce, Weil and Showers, 1992, อ้างถึงใน กมลทิพย์ ตรีเดช, 2552: 40) กล่าวว่า การเรียนรู้แบบร่วมมือการเป็นนักเรียนที่ให้นักเรียนทำงานด้วยกันเป็นกลุ่มเล็ก ๆ เพื่อให้เกิดผลการเรียนรู้ทั้งทางด้านความรู้และทางด้านจิตใจ ช่วยให้นักเรียนเห็นคุณค่าในความแตกต่างระหว่างบุคคลของเพื่อน ๆ เคารพความคิดเห็นและความสามารถของผู้อื่นที่แตกต่างจากตนเอง ตลอดจนรู้จักช่วยเหลือและสนับสนุนเพื่อน ๆ ด้วยเหตุนี้ นักเรียนจึงรู้สึกเห็นด้วยว่าเป็นการจัดกิจกรรมที่น่าสนใจ และความคิดเห็นที่อยู่ในระดับเห็นด้วยมากอันดับที่ 3 คือ ด้านบรรยากาศการเรียนรู้ นักเรียนเห็นด้วยกับประเด็นย่อยที่ว่ารู้สึกสนุกสนานระหว่างเรียนมากที่สุด ทั้งนี้ อาจเนื่องมาจากการที่ผู้วิจัยเปิดโอกาสให้นักเรียนได้ทำงานร่วมกันเป็นกลุ่ม มีการพูดคุยแลกเปลี่ยนความคิดเห็นซึ่งกันและกัน และแสดงความคิดเห็นต่างๆขณะจัดกิจกรรมการสอนอย่างอิสระ ไม่ปิดกั้นความคิดเห็นของนักเรียน สอดคล้องกับที่กรรณิการ์ พวงเกษม (2531: 34) กล่าวถึงแนวทางในการสอนเขียนเชิงสร้างสรรค์ไว้ว่า “บรรยากาศและสภาพการณ์ เด็กจะต้องรู้สึกสบายใจ รู้สึกอบอุ่นใจ เป็นตัวของตัวเอง มีความสัมพันธ์อันดีกับเพื่อนและครู ต้องเปิดโอกาสให้เด็กแสดง ความคิดเห็นโดยอิสระ” ด้วยเหตุนี้ จึงส่งผลให้นักเรียนไม่รู้สึกอึดอัดและผ่อนคลายระหว่างการเรียน บรรยากาศในชั้นเรียนก็ไม่ตึงเครียดเพราะนักเรียนได้มีโอกาสพูดคุยกันเพื่อปฏิบัติกิจกรรมกลุ่มต่าง ๆ ที่ครูมอบหมาย นอกจากนี้ขั้นตอนการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค CIRC มีการมอบรางวัลให้กลุ่มที่มีคะแนนสูงสุด 2 อันดับแรก ผู้วิจัยกำหนดรางวัลไว้ 2 รางวัล คือ รางวัลชนะเลิศ และรางวัลยอดเยี่ยม พบว่านักเรียนมีความกระตือรือร้นในการเรียนเพื่อที่จะทำคะแนนกลุ่มให้ออกมาดีและแข่งขันกับเพื่อนกลุ่มอื่นได้ ทำให้การเรียนไม่น่าเบื่อและนักเรียนรู้สึกสนุกสนาน ขณะปฏิบัติกิจกรรมต่าง ๆ นอกจากนี้ยังนักเรียนยังมีความสุขและความภาคภูมิใจในกลุ่มของตนเองเมื่อได้รับรางวัล ด้วยการแสดงอาการดีใจและยิ้มแย้มเมื่อทราบว่าตนเป็นกลุ่มที่ได้คะแนนสูงสุดเป็น 2 อันดับแรก และได้รับของรางวัลที่ผู้วิจัยจัดเตรียมไว้ให้ ทั้งนี้สอดคล้องกับงานวิจัยของพจนา เขียนสอาด (2547: 120-121) ได้ศึกษาผลการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยด้านการอ่านและการเขียนเรื่อง ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยใช้วิธีสอนแบบร่วมมือกันเทคนิค CIRC ซึ่งจากการสอบถามความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค CIRC พบว่านักเรียนเห็นด้วยในระดับมาก ซึ่งนักเรียนต้องการเรียนด้วยวิธีการจัดการเรียนรู้แบบนี้อีก นักเรียนมีโอกาสในการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับเพื่อน และมีความมั่นใจในการร่วมกิจกรรม และยังสอดคล้องกับงานวิจัยของแสนประเสริฐ ปานเนียม (2552: 103-104) ได้ศึกษาเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านและการเขียนของนักศึกษาระดับปริญญาบัณฑิตที่สอนด้วยวิธีการเรียนแบบร่วมมือเทคนิค CIRC กับวิธีสอนปกติ นักเรียนมีความเห็นต่อการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค CIRC ในระดับเห็นด้วยมาก โดยวิธีการ

จัดการเรียนรู้ช่วยพัฒนาทักษะการเขียนได้เป็นอย่างดี ช่วยสร้างบรรยากาศการเรียนรู้ ทำให้เข้าใจเนื้อหาได้ดียิ่งขึ้น นักเรียนมีโอกาสแลกเปลี่ยนและแสดงความคิดเห็น ทำให้ได้รับความสนุกและความรู้มากยิ่งขึ้น

ดังนั้น จากผลการอภิปรายข้างต้น จึงสรุปได้ว่า การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค CIRC เป็นการสอนการเขียนที่นอกจากจะช่วยพัฒนาความสามารถด้านการเขียนเชิงสร้างสรรค์แล้ว ยังส่งต่อความพึงพอใจที่ดีของนักเรียนอีกด้วย

ข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้สำหรับการวิจัยในครั้งต่อไป ดังนี้
ข้อเสนอแนะเพื่อนำผลการวิจัยไปใช้

1. การดำเนินการจัดการเรียนการสอนแบบร่วมมือเทคนิค CIRC ต้องใช้ระยะเวลาในการสอนมาก ครูผู้สอนต้องแบ่งเนื้อหาและระยะเวลาการสอนให้ชัดเจนและบริหารเวลาในการสอนให้ได้ตามแผนที่ได้กำหนดไว้

2. ควรเลือกบทอ่านนิทานหรืองานเขียนที่น่าสนใจให้เหมาะกับนักเรียนในแต่ละวัย

ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรศึกษาเปรียบเทียบความสามารถในการเขียนประเภทอื่น ๆ เช่น เรื่องสั้น หรือ บทความ เป็นต้น ด้วยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค CIRC และความเข้าใจที่คงทนในระดับชั้นมัธยมศึกษา

2. ควรนำการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค CIRC ไปพัฒนาความสามารถในแต่งคำประพันธ์ประเภทต่าง ๆ เช่น กลอนสุภาพ และกลอนแปด เป็นต้น

เอกสารอ้างอิง

ภาษาไทย

กานดา เดชวงศ์ญา.(2553). การใช้วิธีสอนแบบเลือกสรรที่มีผลต่อการพัฒนาทักษะการเขียนเรียงความเชิงสร้างสรรค์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3. วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการสอนภาษาไทย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

กมลทิพย์ ตรีเดช. (2552). รายงานการวิจัยเรื่องการพัฒนาแบบการสอนวิชาการการวิเคราะห์เชิงปริมาณ โดยใช้การสื่อสารแนวคิดเพื่อเพิ่มทักษะการแก้ปัญหาของนักเรียนชั้นปีที่ 2. กรุงเทพมหานคร : สถาบันวิจัยและพัฒนา คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม.

กรรณิการ์ พวงเกษม. (2531). การสอนเขียนเรื่องโดยใช้จินตนาการทางการสร้างสรรค์ในระดับประถมศึกษา. กรุงเทพมหานคร: ไทยวัฒนาพานิช.

กระทรวงศึกษาธิการ. (2552). หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.

กิ่งแก้ว อาริรักษ์และคนอื่นๆ. (2548). การจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบหลากหลาย. กรุงเทพมหานคร : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

เจือ สตะเวทิน. (2517). ตำรับเรียงความ. กรุงเทพมหานคร: สุทธิสารการพิมพ์.

- ณัฐกาญจน์ เลิศยะโส. (2553). การพัฒนาทักษะการเขียนความเรียงร้อยแก้วโดยใช้การสอนแบบร่วมมือเทคนิค CIRC ร่วมกับแบบฝึกการเขียนสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1. วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาไทย บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- นาคยา ปลั่งธนนนท์. (2543). การเรียนแบบร่วมมือ. กรุงเทพมหานคร: บริษัทจูนพับลิชชิง จำกัด.
- เนาวรัตน์ เจตดุ. (2555). “การพัฒนาแบบฝึกทักษะการเขียนสรุปความโดยใช้ข้อมูลท้องถิ่นไทยทรงดำอำเภอเขาย้อย จังหวัดเพชรบุรี สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2.” วารสารวิชาการ Veridian E- Journal, Silpakorn University 5, 3 (เดือนกันยายน – ธันวาคม) : 171.
- บุญยแสนอ ตริวิเศษ. (2550). การเขียนสร้างสรรค์. บุรีรัมย์: คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์.
- ประชุม วิชาโคตร. (2544). ผลสัมฤทธิ์ในการเขียนเชิงสร้างสรรค์วิชาภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่ฝึกโดยวิธีการเขียนแผนที่ความคิด. วิทยานิพนธ์ปริญญาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาเทคโนโลยีทางการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- ปราณี สุรสิทธิ์. (2549). การเขียนสร้างสรรค์ เชิงวารสารศาสตร์. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์แสงดาว.
- พจนา เขียนสอาด. (2547). การศึกษาผลการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยด้านการอ่านและการเขียน เรื่องของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยใช้วิธีสอนแบบร่วมมือกันเทคนิค CIRC. วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการนิเทศ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- พิณเพชร บุรณภิญโญ. (2545). การเปรียบเทียบความสามารถด้านการเขียนเชิงสร้างสรรค์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่เรียนโดยใช้แบบฝึกภาพถ่ายและแบบฝึกภาพการ์ตูน.” วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาไทย บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- ภาวดี จิตตามัย. (2548). การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษด้านการอ่านการเขียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่จัดการเรียนรู้ด้วยวิธีสอนแบบร่วมมือกันเทคนิค CIRC และการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีสอนเพื่อการสื่อสารแบบ3Ps. วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการนิเทศ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- วัชร เล่าเรียนดี. (2548). เทคนิคและยุทธวิธีพัฒนาการคิดและการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ. นครปฐม: คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- วิภาณี วิภาวิน. (2543). การสอนเขียนเชิงสร้างสรรค์สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้สื่อประสม. วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต สาขาประถมศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- สายไหม โพธิ์ศิริ. (2555). “การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและพฤติกรรมการทำงานกลุ่ม โดยใช้ชุดการเรียนรู้ร่วมกันกับวิธีการเรียนรู้แบบร่วมมือ วิชาคณิตศาสตร์ เรื่องเศษส่วนสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนเทศบาล 3 ประชาอินดี.” วารสารวิชาการ Veridian E- Journal, Silpakorn University 5, 1 (เดือนมกราคม – เมษายน) : 508.

- สมใจ ตังปนิธานสุข. (2554). เอกสารประกอบการสอนรายวิชา 2719412 ทักษะการเขียนแบบสร้างสรรค์.
กรุงเทพมหานคร: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- แสนประเสริฐ ปานเนียม. (2552). การเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านและการเขียนของนักศึกษาระดับ
ปริญญาบัณฑิตที่สอนด้วยวิธีการเรียนแบบร่วมมือเทคนิค CIRC กับวิธีสอนปกติ. วิทยานิพนธ์
ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาไทย บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- อติมาส มากจ้อย. (2553). การพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนตามทฤษฎีสหบทเพื่อเสริมสร้างความสามารถใน
การเขียนภาษาไทยเชิงสร้างสรรค์ของนักศึกษาระดับปริญญาบัณฑิต. วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตร
ดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- อัจฉรา ชีวพันธ์. (2533). กิจกรรมการเขียนสร้างสรรค์ในชั้นประถมศึกษา. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพมหานคร:
บริษัทโรงพิมพ์วัฒนาพานิช จำกัด.

ภาษาต่างประเทศ

- Erhan Durukan. (2010). "Effects of cooperative integrated reading and composition (CIRC)
technique on reading - writing skills": **Education Research and Reviews**. Vol. 6,
January 2011, pp. 102-109.
- Madhu Gupta and Jyoti Ahuja. (2015). "Cooperative Integrated Reading Composition (Circ) :
Improving Achievement in English Writing Composition Among Seventh Graders"
: **Issues and Ideas in Education**. Vol. 3, March 2015, pp. 49-53.